

N:o 12.

Ank. till Riksd. kansli den 3 juni 1887, kl. 1 e. m.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af väckt motion om ändrad lydelse af 17 kap. 12 § handelsbalken.

I skrifvelse den 23 sistlidne februari anmälde Riksdagen hos Kongl. Maj:t, att Riksdagen för sin del antagit följande lag angående förändrad lydelse af 17 kap. 12 § handelsbalken:

»Härigenom förordnas, att 17 kap. 12 § handelsbalken, sådant nämnda lagrum lyder enligt förordningen den 8 oktober 1861, skall erhålla följande förändrade lydelse:

Dernäst gånge med förmånsrätt ut:

Ur fast egendom utskylder för samma egendom till landsting eller kommun för sista och löpande året, der icke, enligt hvad särskildt stadgadt är, annan än egaren är pliktig att dem gälda; samt

ur lös egendom först gäldenärens utskylder till kronan för sista och löpande året, de der ej för fast egendom utgå, och derefter hans utskylder för samma tid till landsting eller kommun, der de icke, på grund af hvad här ofvan stadgadt är, ur fast egendom bort gäldas.»

Sedan Kongl. Maj:t, jemlikt 87 § regeringsformen, häröfver inhemtat högsta domstolens yttrande, har Kongl. Maj:t, enligt skrifvelse den 29 nästlidne april, med anledning af de anmärkningar, som blifvit af högsta domstolens fleste ledamöter anförda, särskildt i fråga om tvetydigheten af det i förslaget förekommande uttryck kommunalutskylder, funnit Riksdagens förslag icke kunna godkännas.

Af det sistberörda skrifvelse bifogade utdrag af högsta domstolens protokoll inhemtas, att af domstolens vid ärendets föredragning närvarande

*Bih. till Riksd. Prot. 1887. **BB.** 7 Saml. 5 Häft.*

sju ledamöter, en lemnat förslaget utan anmärkning och en annan af principiella skäl afstyrkt dess godkännande; hvaremot de öfriga fem ledamöterna, utan att framställa någon anmärkning mot förslagets innehåll, dock med afseende å dess, enligt desse ledamöters åsigt, mindre tillfredsställande redaktion funnit sig icke kunna tillstyrka detsamma i det skick, hvori det då förelåg.

Från Andra Kammaren har lagutskottet nu fått emottaga en inom nämnda Kammare af herr *O. Erickson* i Bjersby afgifven motion, n:o 113, hvori motionären, med hänvisning till här ofvan omnämnda förhållanden, föreslår, att Riksdagen ville för sin del antaga följande lag angående ändrad lydelse af 17 kap. 12 § handelsbalken:

Häri genom förordnas, att 17 kap. 12 § handelsbalken, sådant nämnda lagrum lyder enligt förordningen den 8 oktober 1861, skall erhålla följande förändrade lydelse:

»Dernäst gånge med förmånsrätt ut:

Ur fast egendom sista och löpande årets utskylder för samma egendom till landsting, härad eller kommun, hvilka skola för gemensamma ändamål, vare sig af administrativ eller ecklesiastisk art, utgöras, der icke, enligt hvad särskildt stadgadt är, annan än egaren är pliktig att dem gälda; samt ur lös egendom först gäldenärens utskylder till kronan för sista och löpande året, de der ej för fast egendom utgå, och derefter hans i första momentet omnämnda utskylder för samma tid, der de icke, på grund af hvad här ofvan stadgadt är, ur fast egendom bort gäldas.»

Utskottet hyser fortfarande, på de skäl, som i Riksdagens här ofvan omnämnda skrifvelse finnas anförda, den åsigt att en lagstiftningsåtgärd i syfte att bereda förmånsrätt för kommunalutskylder är af behovet påkallad. Af ordalagen i den skrifvelse, hvaruti Kongl. Maj:t för Riksdagen tillkännagifvit sitt beslut i fråga om Riksdagens senast framlagda förslag i ämnet, synes ock kunna slutas, att Kongl. Maj:t för sin del icke haft något att erinra mot förslagens syfte. Då det emellertid visat sig vara förenadt med svårighet att i förevarande ämne åstadkomma ett fullständigt formuleradt förslag, som icke lemnar rum för anmärkningar, föreställer sig utskottet att den säkraste vägen att nå det af Riksdagen åsyftade mål skulle vara att genom en skrifvelse till Kongl. Maj:t öfverlemna utarbetandet af ett dylikt förslag. I denna skrifvelse läser det dock, med hänsyn till de anmärkningar, som inom högsta domstolen blifvit gjorda mot uttrycket kommunalutskylder,

böra närmare angifvas hvilka utskylder, som böra med förmånsrätt utgå. I afseende härå anser utskottet, att till sådana utskylder icke böra hänföras landstings- och häradsmedel, då ju de enheter, inom hvilka dessa utskylder fördelas, endast i öfverförd och mindre egentlig bemärkelse kunna kallas kommuner och då brist hos en eller annan skattskyldig vid uttagandet af dylika afgifter icke kan blifva för de öfriga skattdragande i nämnevärden mån känbar.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt får utskottet hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring af 17 kap. 12 § handelsbalken, att afgifter, beslutade å allmän rådstuga, af stadsfullmäktige, kommunalstämma eller kyrkostämma, må för sista och löpande året utgå med förmånsrätt, dock efter samtliga öfriga fordringar, för hvilka enligt nu gällande bestämmelser förmånsrätt tillgodonjutes.

Stockholm den 3 juni 1887.

På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.

Reservationer:

af herrar *Bergström, Fröberg, Lundeberg, G. H. Stråle* och *Nordenfelt*.

Herr *Sjöcrona* har begärt få här antecknadt, att han icke deltagit i ärendets behandling inom utskottet.
